Ч. 244. Второк 14 (1) падолиста 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гаусмана ч. 9 і в п. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Італіяньско-турецка війна.

В „Neue fr. Presse“ а відтак і в инших часописях появив ся такий комунікат українського клюбу послів до ради державної: В четвер дня 9 с. м. презес Кола польского др. Біліньский вручив голові українського клюбу парляментарного дру Костеви Левицкому письмо президиї Кола польского з запрошенем до відбутя конференций в справі реформи виборчої до галицкого сойму як також в инших справах: культурних і економічних в цїли тривкого уладженя відносин між обома народами в краю. Запавші постанови на тих конференциях мали би мати характер підготовний для остаточного порішеня орґанїзациями обох сторін.

Наслідком сего письма скликав голова українського клюбу др. Кость Левицкий пленарне засїданє клюбу на второк 14 с. м. годину 10 рано у Відни на котрім має порішити ся відповідь до президиї Кола полского.

Всякі вісти про мериторичні предложеня зі сторони Кола польского не є згідні з правдою.

В віденьских дипльоматичних кругах здогадують ся, що Італія тому оголосила тепер анексию Триполїтанії, щоби евентуально могла оправдати задуману акцию на Еґейскім мори. Акцию тоту Італія має розпочати наслідком домагань публичної опінїї своїх горожан. „Piccolo“ доносить з Риму, що італіяньска ескадра находить ся тепер на Еґейскім мори і що в найблизшім часї має розпочати бомбардованє Солуня, Смирни, Байруту та инших турецких портів. Нема сумніву, що мілїтарна акция Італії на Еґейскім мори мусить викликати активну реакцию инших держав, бо у всїх тих турецких містах мешкають також Европейцї. З Царгороду доносять, що з островів архипеляґу утікає богато мешканців, побоюючись операциї італіяньскої фльоти. Між населенє островів Лемнос, Мітілене, Хіос і Родос роздають оружие, щоби приготовити ся на евентуальний атак Італіянців. Резервісти відбувають вправи, а також покликано всїх войскових і цивільних лїкарів.

Европейскі держави зачинають вже зазначувати своє становище супротив італіяньскої анексиї Триполїтанії. Перша Росия заняла супротив Італії неприхильне становище. Російске правительство відмовило признаня анексиї, застерігаючи для себе цілковиту невтральність і обмежило ся лише до звичайного принятя до відомости італіяньскої ноти про анексию. Та відповідь Росиї викликала в політичних кругах тим більше здивованє, бо доси підозрівано российске правительство, що сприяє рабунковій політицї Італії в тім випадку і що само носить ся з гадкою вихіснувати теперішне скрутне положенє Туреччини. Відповідь, дана тепер Італії, перечить тим підозріням і насуває здогад, що в гру входять анґлїйскі вплива та що є се демонстрация, вимірена головно против Німеччини і тридержавного союза. Напевно можна тепер сказати, що італіяньска анексия Триполїтанії не придбає признаня ані Франциї ані Анґлії, мимо давнїйших зобовязань тих держав в справі Триполїтанії.

На поли війни в тім краю послїдними днями нїчо не змінило ся. Бої під Триполїсом тревають дальше. Дня 7 с. м. надійшла звідтам до Царгороду така урядова депеша: Наші войска заатакували коло Таджри неприятеля і відперли єго, завдаючи єму великі втрати. Ми взяли 57 Італіянців до неволї, а крім того здобули богато засобів поживи і 6 скринь з амуницією. По нашій стороні було 42 убитих і 50 ранених, а кількох наших вояків дістало ся до італіяньскої неволї. Берлиньскі часописи довідують ся, що ві второк зведено коло Шерашаду бій, в котрім брала участь також артилерия італіяньских кружляків. Араби удержали ся на своїм становищи.

Аґентия Стефанї доносить під датою 10 с. м.: Від рана малї відділи неприятеля атакували наш всхідний фронт, а потім також фронт полуднево-всхідний. В полудне малї ті атаки перейшли в атак поважний; на полудни не

---

18)

Крізь стіну.

(З француского — Кл. Моффета).

(Дальше).

Пан Деде приглянув ся ще раз добре буквом начеркненим непевною рукою.

— Чи то ви писали? — спитав з величезним зачудованєм.

— Може бути — я не пригадую собі — відповіла змішана.

— Чейже мусите знати, чи то ви зробили? — наставав.

— Я — я — менї то лучило ся зовсїм несьвідомо — сказала налякана.

Він глядів на неї хвилю непорушно, відтак вхопив скоро друкований формуляр, виповнив єго і подав їй.

— Що то? — спитала заклопотана.

Директор прижмурив око і хитро кивнув головою.

— То, що ви хотіли конче мати: Позволенє на розмову з тим Американцем; виїмкове зарядженє.

X.

Льойд і Алїсия.

Було щастєм для Кітріджа, що був веселої вдачі. То придалось єму першої ночи, яку провів у вязници на деревляній причи між одним злодієм і пяницею. Позаяк не міг спати, сьміяв ся майже цілий час зі злодія, котрий оповідав найнеімовірнїйші історії про свої успіхи між красним полом.

Також рано, коли єго приведено перед судию і відтак піддано приписаним бертільоньским помірам, був спокійний і добродушний, а по переведеню до окремої казнї у вязници Санте непокоїла єго лиш та одна гадка, що тепер не буде мати зовсїм нїчого до роботи, як лиш мовчки і самітно сидїти і числити лїниво минаючі години.

Тревало досить довго, заки всї формальности принятя до вязниці були полагоджені і він сидів саме над першим роздїлом подертого примірника Куперового „Послїдний з Могіканів“, коли один з дозорців увійшов з незвичайно здивованим лицем, аби єму сказати, що має іти з ним до розмовницї, бо виїмково одержав дозвіл бачити ся з одною молодою і — до грома — хорошою дамою. На розмову було призначено трицять мінут часу. Дозорець мав цілий час стояти перед отвертими дверми, однак не мав мішати ся до розмови, хиба би була конечна потреба. Щось таке ще нїколи не лучило ся! До того з таким „головиним“ вязнем!

Кітредж був очевидно також здивований, але пішов за своїм провідником з найбільшим спокоєм. Аж коли вступив до розмовницї, видав з себе голосний оклик.

— Алїсия! — скрикнув і єго лице засияло. Але відтак прискочив до неї і притиснув дрожачу дівчину до грудий, а дозорець побачивши то воркнув:

— Non d'un chien! Il ne perd pas de temps, celui-là!

Обоє не чули того, лиш держачи ся в обіймах і лиш то тихо шептали уривані любовні слова то цілували ся, аж дозорець відкашельнув і добродушно відозвав ся:

— Voyons, voyons! Soyons sérieux!

— Правду каже — стямила ся Алїсия. — Будьмо розумні. Пусти мене Льойд! Можу лиш пів години тут забавити, а маю тобі тілько сказати. Бо я прийшла аби тобі помогти і вирвати тебе з тої страшної вязниці.

— Ти малий ангеле! — усьміхнув ся. — А як ти то зробиш?

— Зараз довідаєш ся — відповіла. — Але насамперед мусиш менї відповісти на кілька питань. Ти то зробив, добре, Льойд? Навіть не знаючи длячого! Чей маєш довіру до мене?

— Очивидно, що маю. Відповім на всьо, що — що можу.

— Добре! Отже сїдай ось тут. Зачнемо від найлекшого питаня. Чи мав ти коли ґіхт або ревматизм? Не сьмій ся — то важне.

— Нїколи — відповів, а она то записала.

— Граєш в тенніс правою чи лївою рукою?

— Алеж дитино — що то має значити —

приятель, що атакував головно наше ліве крило, мусів завернути під впливом нашого сконцентрованого огню, корабельного і сухопутного.

Вість про здобутє портового міста Дерни Турками та Арабами доси не справдила ся і мабуть представляла в пересаднім сьвітлї успіх, осягнений турецко-арабскими войсками. В кождім разї фактом є, що вели ся там в послідних днях бої, в котрих Італіянцї потерпіли значні втрати і були приневолені стіснити свої оборонні позиції.

До Чаргороду наспіли з Дерни вісти, датовані 4 с. м., що на другий день по турецкій побіді італіяньскі воєнні кораблі бомбардували полудневу частину міста, де сконцентрували ся турецкі войска. Однак турецка артилерия відстрілювала ся так користно, що ушкодила кілька італіяньских кораблів. Три години пізнїйше вибухла буря, що заставила італіяньску ескадру відплинути. В Дерні Турки та Араби мають 14.000 уоружених людий, а крім того мають богато гармат, картачівок і богато амуниції.

Генерал Канева заявив, що приготовляє марш, який має характер поліційного заряджения і скінчить ся в оазі Загра, що є предметом боротьби яко осередок звідки Араби одержують поживу. Опісля підчас зими Канева приготовляє виправу в глубину краю. Виправа рушить з початком весни.

В кругах турецкої амбасади заявляють, що з огляду на таке положенє, як тепер, Туреччина може дуже малим коштом обганяти воєнні видатки, між тим коли Італіянцї видадуть тепер на війну що день около трех міліонів лірів. З причини великих видатків італіяньске правительство навязало переговори в справі воєнної позички.

Розярене Турків против Італіянцїв удїляє ся всїм народам, що исповідують іслям. Всї арабскі племена виповіли сьвяту війну Італіянцям а ненависть їх звертає ся взагалї против християн. Тим способом приходить до війни між іслямом а християнством. В Тунісї Араби напали на Італіянцїв і викликали таку біятику, що ледви француске войско привернуло порядок. По обох сторонах упало богато убитих і ранених. Убито також одного урядника поліції а кількох поліцийних аґентів ранено.

Новинки.

Львів, 13 падолиста 1911.

— **Новий дар Впреосьв. Митрополита.** Сими днями дарував Е. Е. Митрополит гр. Шептицкий для „Сїльского Господаря“ свій двір в Коршові разом з приналежними будинками, парком і овочевим та яриним огородом в просторі около 15 моргів. Щедрий дар князя Церкви уможливлює „Сїльскому Господареви“ отворене господарской стациї з взірцевим огородом та садом, ваглядно поміщене рільничої школи, або школи селяньских господинь, якої потребу з давен відчуває наша суспільність.

— **Семинарска церков у Львові** буде отворена для публики що недїлї і сьвята о годині від до 12. По службі Божій буде проповідь, а в часї богослужень будуть збирати ся датки на будову церкви на Городецкім передмістю.

— **В справі дефравдациї** в станиславівскій „Самопоміч“ доносять, що мнима дефравдация була звичайною згубою векслів на 50 000 К. Векслї загубив солїцитатор адвоката Алексевича, а боячись признати до згуби, сказав що відніс їх до каси „Самопоміч“. На другий день справа вияснила ся. Арештованого солїцитатора випущено.

— **Крадіж в костелї.** В костелї оо. Піярів в Кракові допущено ся сьвятотацтва. Злодїй закрав ся з двіницї до захристиї і украв дві монстрациї і пушку з сьв. Дарами. Відтак зелїзним хрестом виломив двері захристиї і утїк.

— **Пригода на зелїзници.** Дня 3 с. м. около 6 вечером їхав селянин Юрко Хитрейко з Хитрейок коло Курина парою коний з торгу з Жовкви до дому, а на его возї сидїли ще 4 особи. Хитрейко очевидно підпив собі на торгу і їхав так борзо що не зважаючи на замкнену запору зелїзничу вїхав на неї з такою силою, що запора отворила ся а Хитрейко з возом виїхав на шлях зелїзничий. В тїй хвили над'їхав поїзд тягаровий ч. 2282 від сторони Рави руской і розірвав конї на місци.

— **Напади і рабунки.** Коло зелїзничого моста при ул. Замарстинівскій у Львові напав оногди муляр Дереш і 4 его спільників на переходячого тамтуди Йос. Ольшаньского і тяжко его побив. Коли напастники утїкли спостеріг Ольшаньский, що зрабували ему годинник. — На переходячого в пятницю вечером п. Ф. С. в товаристві п. Б. Д. напав якийсь молодий мужчина і вицїливши до них дула двох бравнїнґів зажадав, аби видали ему грошї і дорогоцїнности. П. С. будучи безборонний і не бачучи иншого виходу віддав рабівникови мошонку, в котрій було около 17 К. Взявши грошї рабівник сейчас утїк.

— **Смертельний упадок.** Дозорець дому при ул. Собіского, 47-лїтний Гр. Стрільбицкий білив в пятницю стїну на III поверсї каменици, стоячи на ґанку па бляшанім баняцї. Параз в часї працї баняк перевернув ся, а Стрільбицкий утративши рівновагу упав на камінний брук подвіря. Візване поготівле стациї ратункової відвезло его в безнадїйнім станї до шпиталю, де Стрільбицкий вскорі помер.

— **Львівский руский театр в Стрию.** Саля „Народного Дому“. — Початок від до 8 вечер. — Білети продає „Народна Торговля“.

Ві второк, 14 с. м. „Золоте руно“, драма в 3 діях Пшибишевского.

В середу, 15 с. м. „Оповісти Гофмана“, опера Офенбаха.

— **Господарско-кооперативний курс для селян в Тисьменици.** Щоби піднести уровень фахового і загального образованя наших селян, приладити їх до умілого веденя сїльского господарства та подати инші конечні для селянина загальні відомости, устроює Головний Видїл Товариства „Просьвіта“ господарско-кооперативний курс в Тисьменици. Курс сей буде тревати від 1 грудня с. р. до 5 січня 1912. І. На курсї будуть подавані слідуючі предмети фахові: а) рільництво, б) орґанїзация і адмінїстрация господарска, в) годівля домашного скота, г) господарска рахунковість, д) молочарство, е) садівництво і городництво, ф) основи спільництва і роди спілок, книго- і дїловодство спільниче, ґ) сїльске будівництво,

— Нї, нї — просила — мусиш відповідати. Прошу тебе, Льойд!

— Уживаю обох рук — сказав і она так записала.

— Тепер приходить на чергу твоя велика комода з бронзовими клямрами.

— Але звідки ти знаєш? — скрикнув.

— Всьо одно. В тій комодї найвисша шуфляда по правій стороні все замкнена, правда? Чи пригадуєш собі, аби она коли в послїдних днях була отверта?

Він хвилю надумував ся.

— Нї, того не пригадую собі.

Алїсия вагувала ся і сказала відтак несьміливо:

— А тепер головна річ, Льойд. Рохзодить ся о даму, що вчера тебе відвезла — тихо! Вислухай мене і вір менї, що я нї обиджена нї заздрістна. Але она була у мене і дуже жалує, що довела тебе до такого нещастя.

Тепер розповіла ему короткими словами о своїй розмові з незнакомою і подала ему відтак пачку банкнотів, додаючи:

— То она тобі посилає.

— Грошї! — скрикнув Льойд і поблід з обуреня.

— То для адвоката, Льойд, аби ти мав добру оборону — просила Алїсия. — І она велїла тобі сказати — ось тут картка; прошу, перечитай!

Він зробив то з неохотою, віддав їй відтак банкноти і сказав твердим голосом:

— То зовсім виключене, моя дорога! Не можу того в ніякий спосіб приймити. Крім того дали менї вже з уряду оборонця, а той зробить свою річ.

Она поглянула на него вогкими очима і сказала відтак по короткій перерві:

— Отже я їй віддам грошї і скажу, що ти — нї, що ми дуже їй вдячні, але не можемо гроший приймити. Я пійду зараз завтра рано на — яка то була улиця? Она ж менї дала свою адресу!

— Улиця Клєбер — відповів свобідно.

— Правда! Улиця Клєбер. Де я маю єї карту? Я справдї й число забула. Яке то число?

Она силувала ся говорити зовсїм безжурно, хоч серце молотом билось їй в груди. Але тепер він таки похопив ся і скрикнув:

— Ах, тепер розумію, ти не знаєш єї імени нї адреси і хочеш їх від мене видобути! Алїсиє, чи хочеш довести мене до того, щоби я показав ся безчестним?

— Прости менї, любий — просила напів засоромлена. — То для твого добра. Пан Коксніль поручив менї то. Він уважає тебе невинним і хоче то доказати.

— Аґент? Я надію ся, що ему то удасть ся. Але скажи ему нехай він ту женщину лишить в спокою.

— О, того він ніяк не зробить. Він сказав, що й без того за кілька днів буде знати всьо про неї і тому я гадала — —

— Я розумію, моя дорога! — відповів він потїшаючи. — І лиш один Бог знає, як радо хотів би я з тої проклятої діри видобути ся! Але чейже треба бути приличним чоловіком, нї? Будь зовсїм спокійна, Алїсиє, я невинний і то вже виявить ся. Але скінчім з тим. Я щасливий, що ти тут, моя дорога. Але ти могла би мене зробити найщасливійшим чоловіком в сьвітї, колиб хотїла менї відповісти на одно питанє! Знаєш, в тїй сумній, самітній келії попадає чоловік на глупі гадки і — —

— Що то таке, Льойд! Скажи менї! — просила.

Він взяв єї руку і ніжно єї глядив.

— Знаєш, дорога, я думаю все о тобі і — подумай собі, часом приходить менї на гадку, немов би з тобою була звязана яка тайна і —

Алїсия зірвала ся і видивила ся на него; єї зїницї розширили ся, а відтак знов незвичайно звузили ся, як то діє ся в страху або сильнім роздразненю.

— Звідки прийшла тобі та гадка? — промовила з тиха.

— Не зворушуй же ся так — відповів Кітредж лагідно. — Видиш, я тебе так люблю, що цїла копа тайн нїчого не могла би змінити в моїх чувствах. Тому можеш зовсїм спокійно говорити зі мною о тім.

— Чи ти зовсїм певний, що будеш мене все любити? — спитала дрожачим голосом.

— Слухай, як можеш лиш щось такого питати! Чиж я падлюка? Чи твоя любов потерпіла від того, що я сиджу тут у вязници? А я мавби — о, Алїсиє, ми обоє належимо чей цїле житє до себе!

Она поглянула ущасливлена усьміхаючи ся до него і шепнула:

— Так, Льойд — цїле житє! Бо коли би що мало між нами станути — я умерла би.

— Нїчо не може між нами станути — відповів спокійно і ніжно. — Але я говорю правду? — спитав по хвили. — Є якась тайна?

— Бою ся, що так — відповіла з пригнобленем.

(Дальше буде).

г) комасация, меліорация і пр. II. Предмети загально образуючі: Рахунки, писане, україньска мова, україньска істория, ґеоґрафія, найзагальнійші понятя про науки природничі, сьпів, ґімнастика, пожарнуцтво і т. д. Наука в школі є цілком безплатна, доступна для всїх без ріжниці народности. Першеньство принятя мають члени Тов. „Просьвіта". О помешканє і харч мають петенти подбати самі, або зголоситись до дирекциї курсу з просьбою о вишуканє помешканя і харчу. Зголошеня сї будуть увзгляднені, єсли петент разом зі зголошенем пришле 10 корон яко задаток. Зголошуватись на курс і просьбу о вишуканя помешканя належить внести найдальше до дня 20. падолиста с. р. до Дирекциї господарско-садівничого заведеня в Милованю п. Стриганці над Днїстром. До поданя треба долучити метрику уродженя, в доказ, що петент має вже 18 літ, сьвідоцтво укінченої народної школи і посьвідчене, що кандидат працював і буде дальше працювати в господарстві. За Головний Видїл Товариства „Просьвіта" у Львові: *І. Кивелюк,* голова, *др. І. Брик, секретар.*

— **Ювілей телефону.** В сїм роцї минає пятьдесять літ від уставленя першого апарату до розмови на віддаленє. Апарат той був неподібний до того, що нинї називаємо телефоном. В р. 1861 Филип Райс з Фрідріхсгоф під Гамбурґом видумав прилад, хапаючий голос і переносячий его на значне віддаленє, але слова виходили з него невиразні. Инші винаходники пробовали улїпшити апарат Райса і надати ему практичне примінене, але доперва чотирнайцять літ пізнїйше, в р. 1875 удало ся Американцеви Ґраґамови Бель зладити то, що нинї називаємо телефоном, апарат пересилаючий людский голос виразно. Був то ще прилад односторонний, або, що на одній сторонї можна було тілько говорити, по другій чути. Доперва в 1878 року М. Юс (Hughes) винайшов апарати, завдяки котрим по обох сторонах дроту можна і говорити і чути. — Тепер на землі є кілька мілїонів телефонічних стаций центральних, а довжина дротів окружаючих землю, виносить кількасот тисяч кільометрів.

— **Рускі райфайзенки на Буковині.** В статї „N. fr. Presse" про „акцию в користь спілок" знайшла ся згадка також про рускі спілки на Буковині. Сказано там: „Події останного часу, як х метою є санация румуньских і руских союзів, виразно вивели перед очи пекучу потребу реформи". Проти слів сих запротестував в найблившім числї „N. fr. Presse" посол др. Смаль Стоцкий, як голова буковиньского руского Союза спілок „Селяньскої Каси". В спростованю пише він між ин.: „Санациї відносин у Союзї руских спілок уже тому не має нїхто на меті, бо она непотрібна і нїхто сї не домагає ся. Правда тілько се, що Ustredni Banka ceskych sporitelen виповіла нам кредит. Одначе причина сего кроку не лежить у відносинах нашого руского Союза, а в обставинї, що чеський банк, приселуваний поробити поважні кроки проти союза румуньских спілок на Буковині, мав намір взагалі зліквідувати свої інтереси на Буковині. Колиж тепер ведуть ся мирові переговори між ческим банком і румуньским союзом, то банк сей імовірно возьме назад вимовлене кредиту нашому Союзови".

Телеґрами.

Париж 13 падолиста. З Альжиру доносять: Розрухи в Тунезії викликали і тут відгомін. Арабскі плякати взивають магометаньске населенє до бойкотованя Італїянцїв і демонстраций против консулятів італїяньских та до складок на сьвяту війну.

Париж 13 падолиста. З Тріполїсу доносять під датою 12 с. м.: Нинї 300 їздців арабских і около 1000 піхоти заатакувало італїяньский полудневий фронт, але супротив сильного огня артилерії мусїли Турки відступити.

Льондон 13 падолиста. Турецке правительство зарядило, аби в ріжних турецких портах сьвітла, погашені з причини війни, запалено, бо пароход „Медіна", на котрого покладї суть король і королева анґлїйскі, буде перепливати до Індиї дорогою на Червоне море.

Білград 13 падолиста. Король в товаристві президента міністрів Миловановича виїхав вчера о 10 вечером окремим поїздом на Відень до Парижа.

Надіслане.

Colosseum Германія

Від 1 до 15 жовтня 1911.

Gaertner Troupe, ручні вольтижі в невидимій доси звершености. — **Ba- Pab- Trupe,** величавий ориентальний балет. — **Wang-Chin-Tching** оригінальна трупа хіньска. — **Мала баронівна,** оперетка Боданьского, музика Феликса Алляна. — **The Bonnes C-ic,** ексцентричний акт музикальний. — **The Arras** новість! — **Lise Riperl,** etoile francaise. — **Теодора Лісовска,** водвілїстка.

БІОҐРАФ 10 величавих новостий і т. д.

В недїлї і сьвята 2 представленя о годинї 4 і 8 вечер.

Білети можна вчаснїйше набути в Бюрі дневників ПЛЬОНА, ул. Кароля Людвика 5.

Руско-анґлїйский підручник.

Для вибираючих ся до Америки!

„Хто знає 500 слів якоїсь мови, може сьміло полагоджувати всї свої щоденні потреби".

Скорше найде щасте в Америцї той, хто розуміє хоч трохи анґлїйску мову. Єсли маєте намір коли небудь там їхати, купіть собі **„Руско-анґлїйский підручник"** до скорого і певного вивченя анґлїйскої мови з докладним виговором, з доданєм словарця, найпотрібнїйших щоденних розговорів і всяких інформаций.

Книжка обнимає 254 сторін друку, і є в твердій оправі. — Видана в Америцї.

Коштує **3 кор.** з пересилкою.

Висилаєсь за попередним надісланєм гроший або за післяплатою.

Замовленя приймає: Ст. Вартиньский, Друкарня „Ґаз. Львів." ул. Чарнецкого ч. 12 Львів.

„Псалтиря розширена"

в дусї християньскої молитви і пр. найкрасший молитвослов о **520 сторін**, приступний і для невченого, коштує лише 4 К в оправі вже з портом почтовим.

Висилка за попереднім присланєм грошей або посліплатою.

Замовляти у видавця: **Алексія Слюсарчука, гр. кат. пароха в Рунґурах, почта: Печенїжин.**

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубшим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щоденно, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*) 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·36**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·57, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова, †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·08.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

Телефон 452. Телефон 452.

Містове бюро

Ц. К. зелїзниць держав.

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

видає

Білети складані комбіновано - окружні до всїх і зі всїх значнїйших місцевостий Европи важні 60, 90 і 120 днїв.

Білети складані в однім напрямі на німецких зелїзницях, важні 45 днів.

Білети картонові, звичайні, до всїх стаций в краю і за границею.

Асиґнати

на місця в спальних ваґонах.

Продаж всяких розкладів їзди і провідників.

Замовлені білети на провінцию висилають ся за почтовою післяплатою або за посередництвом дотичної зелїзничої стациї.

При замовленю складаного білету треба надіслати 5 корон задатку і подати день, від котрого білет має бути важним.

Телеґрафічна адреса: Stadtbureau, Львів.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).